

Ustawa
z dnia 2016 r.
o zmianie ustawy o zawodzie fizjoterapeuty

Art. 1. W ustawie z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty (Dz. U. poz. 1994) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 uchyla się ust. 2;
- 2) uchyla się art. 3;
- 3) w art. 4:
 - a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Fizjoterapeuta wykonuje zawód z należytą starannością, zgodnie z zasadami etyki zawodowej, poszanowaniem praw pacjenta i dbałością o jego bezpieczeństwo.

2. Wykonywanie zawodu fizjoterapeuty polega na udzielaniu świadczeń zdrowotnych, zgodnie ze wskazaniami aktualnej wiedzy medycznej i kwalifikacjami wynikającymi z poziomu wykształcenia, w szczególności na:

- 1) wdrożeniu postępowania fizjoterapeutycznego zgodnie z celem skierowania na rehabilitację leczniczą;
- 2) realizowaniu zleceń lekarskich;
- 3) prowadzeniu fizykoterapii, kinezyterapii i masażu na podstawie przeprowadzonej diagnostyki funkcjonalnej pacjenta;
- 4) dobieraniu do potrzeb pacjenta wyrobów medycznych i nauczaniu pacjenta posługiwania się tymi wyrobami;
- 5) nauczaniu pacjenta mechanizmów kompensacyjnych i adaptacji do zmienionego potencjału funkcji ciała i aktywności;
- 6) prowadzeniu działalności fizjoprofilaktycznej polegającej na popularyzowaniu zachowań prozdrowotnych oraz kształtowaniu i podtrzymywaniu sprawności i wydolności pacjentów w różnym wieku w celu zapobiegania niepełnosprawności.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Fizjoterapeuta, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, może także samodzielnie:

- 1) kwalifikować pacjenta na zabiegi fizjoterapeutyczne na podstawie rozpoznania lekarskiego lub diagnostyki funkcjonalnej;

- 2) wydawać opinie i orzeczenia odnośnie do stanu funkcjonalnego pacjenta poddawanego fizjoterapii oraz przebiegu procesu fizjoterapii;
- 3) zlecać wyroby medyczne, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 345, 1830 i 1991).”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, czynności zawodowe fizjoterapeuty w ramach zadań zawodowych, które mogą być udzielane samodzielnie bez zlecenia lekarskiego i odpowiadający im poziom wykształcenia, niezbędny do ich wykonywania, kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa zdrowotnego pacjentów.”;

4) w art. 6:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku uzasadnionych wątpliwości odnoszących się do skierowania lub zlecenia lekarskiego, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1 i 2, fizjoterapeuta ma prawo domagać się od lekarza zlecającego by uzasadnił potrzebę realizacji zlecenia lekarskiego oraz może odmówić realizacji skierowania lub wykonania zlecenia lekarskiego, lub wykonania innego świadczenia zdrowotnego niezgodnego z jego sumieniem lub z zakresem kwalifikacji.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, fizjoterapeuta ma obowiązek niezwłocznego uprzedzenia pacjenta lub jego przedstawiciela ustawowego albo opiekuna faktycznego o odmowie realizacji skierowania lub wykonania zlecenia lekarskiego, lub wykonania innego świadczenia zdrowotnego niezgodnego z jego sumieniem lub z zakresem kwalifikacji.

4. W przypadku odmowy realizacji skierowania lub wykonania zlecenia lekarskiego, lub wykonania innego świadczenia zdrowotnego niezgodnego z jego sumieniem lub z zakresem kwalifikacji, fizjoterapeuta ma obowiązek uzasadnić i odnotować ten fakt w dokumentacji medycznej oraz poinformować o nim lekarza zlecającego.”;

5) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Fizjoterapeuta ma prawo wglądu do dokumentacji medycznej pacjenta oraz do uzyskania od lekarza informacji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2016 r. poz. 186) o stanie zdrowia pacjenta, rozpoznaniu, proponowanych metodach diagnostycznych, leczniczych,

rehabilitacyjnych, zapobiegawczych i dających się przewidzieć następstwach podejmowanych działań, w zakresie niezbędnym do udzielanych przez siebie świadczeń zdrowotnych.”;

6) uchyla się art. 10;

7) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Fizjoterapeuta, który nie wykonuje zawodu łącznie przez okres dłuższy niż 5 lat w okresie ostatnich 6 lat, przed ponownym jego samodzielnym wykonywaniem, jest zobowiązany do odbycia trwającego nie dłużej niż 6 miesięcy stażu praktycznego w podmiotach leczniczych, o których mowa w art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, pod nadzorem fizjoterapeuty z tytułem magistra i 5-letnim stażem pracy lub z tytułem specjalisty w dziedzinie fizjoterapii, zwanym dalej „opiekunem stażu praktycznego”.

2. Opiekuna stażu praktycznego wskazuje kierownik podmiotu leczniczego, w którym odbywa się staż praktyczny.

3. Staż praktyczny, o którym mowa w ust. 1, jest realizowany w pełnym wymiarze czasu pracy przez udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej.”;

8) uchyla się art. 12;

9) w art. 13:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za wystarczające w zakresie spełnienia wymagania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uznaje się przedstawienie odpowiednich dokumentów potwierdzających ukończenie studiów wyższych prowadzonych w języku polskim lub publicznej szkoły policealnej lub niepublicznej szkoły policealnej o uprawnieniach szkoły publicznej, kształcącej w języku polskim, albo w przypadku osób, o których mowa w ust. 1 pkt 5 lit. a-c, złożenie oświadczenia następującej treści: „Oświadczam, że władam językiem polskim w mowie i piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu fizjoterapeuty.”, zawierającego klauzulę „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”,

b) uchyla się ust. 4–6;

10) art. 20 i art. 21 otrzymują brzmienie:

„Art. 20. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

1) zakres problematyki uwzględnianej przy opracowywaniu pytań testowych PEF, mając na uwadze zakres wiedzy i umiejętności, które przystępujący do egzaminu powinien posiadać,

- 2) tryb powoływania członków Komisji Egzaminacyjnej, o której mowa w art. 16 ust. 1, z uwzględnieniem warunków określonych w art. 16 ust. 2 i 3,
 - 3) wzór oświadczenia, o którym mowa w art. 16 ust. 9,
 - 4) sposób i szczegółowy tryb zgłaszania do PEF oraz przeprowadzania PEF, w tym okres, w którym powinny być wyznaczone ich terminy,
 - 5) wysokość opłaty, o której mowa w art. 15 ust. 8, oraz sposób jej uiszczania,
 - 6) szczegółowy tryb unieważniania PEF,
 - 7) szczegółowy sposób ustalania wyników PEF,
 - 8) wzór świadectwa złożenia PEF,
 - 9) sposób przekazywania przez CEM wyników PEF uprawnionym podmiotom
- uwzględniając prawidłowy przebieg PEF oraz zachowanie bezstronności pracy Zespołów Egzaminacyjnych.

Art. 21. 1. Prawo wykonywania zawodu fizjoterapeuty przyznaje albo odmawia przyznania tego prawa, na wniosek osoby spełniającej wymagania określone w art. 13 ust. 1 i 2, wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamieszkania tej osoby.

2. Wojewoda przyznaje prawo wykonywania zawodu fizjoterapeuty albo odmawia przyznania tego prawa niezwłocznie po otrzymaniu wszystkich dokumentów określonych w ustawie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania. W przypadku stwierdzenia braków formalnych dokumentów wojewoda, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania, wzywa do ich uzupełnienia, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

3. W celu przyznania prawa wykonywania zawodu fizjoterapeuty wojewoda dokonuje wpisu do Krajowego Rejestru Fizjoterapeutów. Fizjoterapeucie wpisanemu do tego rejestru wojewoda wydaje dokument „Prawo wykonywania zawodu fizjoterapeuty” potwierdzający prawo wykonywania zawodu fizjoterapeuty.

4. Wojewoda stwierdza utratę prawa wykonywania zawodu fizjoterapeuty w przypadku orzeczenia o niezdolności do wykonywania zawodu.

5. Odmowa przyznania prawa wykonywania zawodu fizjoterapeuty oraz stwierdzenie utraty tego prawa następuje w drodze decyzji administracyjnej. Przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”;

11) w art. 22 w ust. 2 w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) oświadczenie o znajomości języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu fizjoterapeuty, o którym mowa w art. 13 ust. 2.”;

12) w art. 23:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi przychód budżetu państwa.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu „Prawo wykonywania zawodu fizjoterapeuty”, mając na względzie treść informacji, jakie mają znajdować się w tym dokumencie.”;

13) uchyla się art. 24 i art. 25;

14) w art. 26:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w przypadku, o którym mowa w art. 108 ust. 1 pkt 7;”,

b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) prawomocnego orzeczenia przez sąd środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu lub zajmowania określonego stanowiska.”;

15) w art. 27:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Fizjoterapeuta będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który posiada uprawnienia do wykonywania zawodu fizjoterapeuty w państwie członkowskim Unii Europejskiej innym niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może tymczasowo i okazjonalnie wykonywać zawód fizjoterapeuty, jeżeli złoży do wojewody:”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Fizjoterapeuta, o którym mowa w ust. 1, przedkłada wojewodzie dokumenty określone w ust. 1 pkt 2–5 przed rozpoczęciem wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po raz pierwszy oraz każdorazowo w przypadku istotnej zmiany zawartych w nich informacji.”,

c) użyte w ust. 5–8, w różnym przypadku wyrazy „Krajowa Rada Fizjoterapeutów” zastępuje się występującymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw zdrowia”;

16) w art. 29:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw zdrowia prowadzi Krajowy Rejestr Fizjoterapeutów.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Właścicielem i administratorem danych gromadzonych w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw zdrowia.”;

17) użyte w art. 31, art. 32 i w art. 34 ust. 1 w różnym przypadku wyrazy „Krajowa Rada Fizjoterapeutów” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw zdrowia”;

18) uchyla się art. 33;

19) w art. 34 uchyla się ust. 2;

20) użyty w art. 35 w ust. 5–7 i ust. 11 skrót „KIF” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw zdrowia”;

21) w art. 36 w ust. 8:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dwóch przedstawicieli stowarzyszenia będącego zgodnie z postanowieniami jego statutu towarzystwem naukowym o zasięgu krajowym, zrzeszającym specjalistów w dziedzinie fizjoterapii, zgłoszony przez zarząd tego stowarzyszenia.”,

b) uchyla się pkt 3;

22) w art. 37 w ust. 3 uchyla się pkt 5;

23) w art. 38 w ust. 4 uchyla się pkt 3;

24) w art. 46 w ust. 3 uchyla się pkt 4;

25) w art. 49 w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie;

„3) trzech ekspertów w dziedzinie fizjoterapii, zgłoszonych przez konsultanta krajowego w dziedzinie fizjoterapii albo w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w tej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego.”;

26) w art. 51 w ust. 7 uchyla się pkt 2;

27) w art. 56 uchyla się ust. 6;

28) w art. 58 uchyla się ust. 8;

29) uchyla się rozdział 6;

30) art. 85 otrzymuje brzmienie:

„Art. 85. 1. Fizjoterapeuci podlegają odpowiedzialności zawodowej za naruszenie przepisów dotyczących wykonywania zawodu, zwane dalej „przewinieniem zawodowym”.

2. Odpowiedzialności zawodowej, o której mowa w ust. 1, podlegają także obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej wykonujący tymczasowo i okazjonalnie zawód fizjoterapeuty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

31) w art. 87:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) postępowanie przed Komisją Odpowiedzialności Zawodowej, zwaną dalej „Komisją”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Celem postępowania wyjaśniającego jest ustalenie, czy został popełniony czyn mogący stanowić przewinienie zawodowe, wyjaśnienie okoliczności sprawy, a w przypadku stwierdzenia znamion przewinienia zawodowego – ustalenie osoby obwinionej oraz zebranie, zabezpieczenie i w niezbędnym zakresie utrwalenie dowodów dla Komisji.”

c) uchyla się ust. 4 i 5;

32) w art. 88:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W postępowaniu przed Komisją stroną jest również Rzecznik.”

b) uchyla się ust. 3;

33) w art. 90:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za osobę obwinioną uważa się fizjoterapeutę, wobec którego w toku postępowania wyjaśniającego Rzecznik wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutu lub przeciwko któremu skierował do Komisji wniosek o ukaranie.”

b) w ust. 3, ust. 4 zdanie pierwsze i ust. 5 wyrazy „sąd dyscyplinarny” zastępuje się wyrazem „Komisja”;

c) w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W postępowaniu wyjaśniającym Komisja ustanawia obrońcę na wniosek Rzecznika.”;

34) art. 92 otrzymuje brzmienie:

„Art. 92. 1. Jeżeli w postępowaniu w sprawie odpowiedzialności zawodowej świadek, biegły lub specjalista bez usprawiedliwienia nie stawił się na wezwanie Rzecznika lub na rozprawę przed Komisją albo bezpodstawnie odmawia zeznań, Rzecznik lub Komisja może zwrócić się do sądu rejonowego, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby wezwanej, o przesłuchanie jej w charakterze świadka, biegłego lub specjalisty na wskazane okoliczności. O terminie i miejscu przesłuchania sąd rejonowy zawiadamia strony, a protokół z przesłuchania przesyła organowi, który zwrócił się o przesłuchanie. Czynności powyższej

dokonuje sąd rejonowy na posiedzeniu. Przepisy rozdziału 31 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. poz. 555, z późn. zm.¹⁾) stosuje się.

2. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje toku postępowania z zakresu odpowiedzialności zawodowej.”;

35) w art. 93 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nie można pociągnąć do odpowiedzialności zawodowej osoby obwinionej, dopóki popełnienie przewinienia zawodowego nie zostało udowodnione i stwierdzone prawomocnym orzeczeniem Komisji.”;

36) w art. 94 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku śmierci osoby obwinionej przed ukończeniem rozpoczętego postępowania przed Komisją toczy się ono nadal, jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia jej zgonu zażąda tego jej małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek lub osoba pozostająca we wspólnym pożyciu. W takim przypadku Komisja może wydać tylko orzeczenie uniewinniające albo w przypadku braku przesłanek dla wydania tego rodzaju orzeczenia - umorzyć postępowanie.”;

37) art. 96 otrzymuje brzmienie:

„Art. 96. 1. Rzecznik niezwłocznie po otrzymaniu informacji wskazującej na możliwość popełnienia przewinienia bada z urzędu, czy nie zachodzą okoliczności wyłączające postępowanie, a w razie braku przeszkód prawnych jest obowiązany wydać postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego. Postanowienie doręcza się stronom.

2. W przypadku gdy informacje zawarte we wniosku o wszczęcie postępowania wyjaśniającego nie są wystarczające, Rzecznik wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku na piśmie w terminie 7 dni pod rygorem odmowy wszczęcia postępowania wyjaśniającego.

3. W przypadku nieuzupełnienia wniosku, o którym mowa w ust. 2, albo w przypadku stwierdzenia okoliczności wyłączającej postępowanie, Rzecznik wydaje postanowienie

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. poz. 931, z 2000 r. poz. 580, 717, 852 i 1027, z 2001 r. poz. 1071 i 1149, z 2002 r. poz. 676, z 2003 r. poz. 155, 1061 i 1188, z 2004 r. poz. 514, 626, 889, 2405 i 2641, z 2005 r. poz. 70, 461, 680, 821, 1181, 1203, 1363, 1416 i 1479, z 2006 r. poz. 118, 467, 659, 708, 711, 1009, 1013, 1192, 1647 i 1648, z 2007 r. poz. 116, 432, 539, 589, 664, 766, 849 i 903, z 2008 r. poz. 162, 648, 686, 802, 1133, 1308, 1344, 1485, 1571 i 1651, z 2009 r. poz. 39, 104, 171, 585, 716, 1051, 1178, 1323, 1375, 1474 i 1589 oraz z 2010 r. poz. 46, 626, 669, 826, 842, 1228 i 1307, z 2011 r. poz. 245, 246, 273, 654, 678, 829, 1135, 1280, 1430, 1431, 1438 i 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282 i 1650, z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375 i 1556, z 2015 r. poz. 21, 290, 396, 1185, 1186, 1334, 1788, 1855 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 178 i 437.

o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, które doręcza wraz z uzasadnieniem osobie, która złożyła wniosek o wszczęcie postępowania wyjaśniającego, oraz osobie, której ten wniosek dotyczył.

4. Rzecznik wydaje postanowienie o wszczęciu albo o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2, od dnia uzupełnienia wniosku.

5. Pokrzywdzonemu przysługuje zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, a stronom – na postanowienie o jego umorzeniu. Uprawnionym do złożenia zażalenia przysługuje prawo przejrzenia akt.

6. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem Rzecznika do Komisji w terminie 14 dni od dnia otrzymania odpisu postanowienia.

7. Komisja utrzymuje w mocy postanowienie albo je uchyla. Uchylając postanowienie, na które wniesiono zażalenie, Komisja może:

- 1) przekazać postępowanie do dalszego prowadzenia przez tego samego Rzecznika;
- 2) przekazać postępowanie do dalszego prowadzenia przez wskazanego Rzecznika.

8. Uchylając postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego albo odmowie jego wszczęcia, Komisja wskazuje powody uchylecia, a w miarę potrzeby także okoliczności, które należy wyjaśnić, lub czynności, które należy przeprowadzić. Wskazania te są wiążące dla Rzecznika.”;

38) w art. 100 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rzecznik, w terminie 14 dni od dnia wydania postanowienia o zamknięciu postępowania wyjaśniającego, składa do Komisji wnioski o ukaranie.”;

39) art. 101–109 otrzymują brzmienie:

„Art. 101. 1. Postępowanie wyjaśniające należy zakończyć w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia wydania postanowienia o wszczęciu postępowania wyjaśniającego.

2. W uzasadnionym przypadku Komisja może przedłużyć okres postępowania wyjaśniającego na dalszy czas określony.

Art. 102. 1. W przypadku gdy zebrane w postępowaniu wyjaśniającym lub przeprowadzone przed Komisją dowody wskazują z dużym prawdopodobieństwem, że osoba obwiniona popełniła poważne przewinienie, a rodzaj tego przewinienia wskazuje, że wykonywanie przez osobę obwinioną zawodu zagraża bezpieczeństwu pacjentów lub grozi popełnieniem kolejnego przewinienia, Komisja wydaje postanowienie o tymczasowym

zawieszeniu prawa wykonywania zawodu albo o ograniczeniu zakresu czynności w wykonywaniu zawodu obwinionej osoby wykonującej zawód medyczny.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, Komisja może wydać z urzędu lub na wniosek Rzecznika. Jest ono natychmiast wykonalne.

3. Osoba obwiniona i jego obrońca mają prawo obecności na posiedzeniu Komisji, którego przedmiotem jest wydanie postanowienia, o którym mowa w ust. 1.

4. Postanowienie Komisji, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje się ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, pracodawcy lub organowi rejestrującemu działalność gospodarczą.

5. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, osobie obwinionej przysługuje zażalenie w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia. Zażalenie wnosi się do ministra właściwego do spraw zdrowia za pośrednictwem Komisji. Zażalenie nie wstrzymuje natychmiastowej wykonalności postanowienia.

Art. 103. Po złożeniu wniosku, o którym mowa w art. 100 ust. 6, Przewodniczący Komisji niezwłocznie wyznacza termin rozprawy i wyznacza członków składu orzekającego.

Art. 104. 1. Postępowanie przed Komisją odbywa się na rozprawie jawnej.

2. Komisja może wyłączyć jawność rozprawy, jeżeli jawność mogłaby:

- 1) naruszyć tajemnicę zawodową;
- 2) wywołać zakłócenie spokoju lub porządku publicznego;
- 3) obrażać dobre obyczaje;
- 4) ujawnić okoliczności, które ze względu na ważny interes państwa powinny być zachowane w tajemnicy;
- 5) naruszyć ważny interes prywatny.

3. Komisja wyłącza jawność rozprawy także na wniosek pokrzywdzonego.

Art. 105. 1. Komisja orzeka w składzie:

- 1) 3 członków – gdy Rzecznik wniósł o orzeczenie kary, o której mowa w art. 108 ust. 1 pkt 1–3;
- 2) 5 członków, w tym Przewodniczący Komisji – gdy Rzecznik wniósł o orzeczenie kary, o której mowa w art. 108 ust. 1 pkt 4–7.

2. Komisja wydaje postanowienia i rozpatruje zażalenia na postanowienia Rzecznika w składzie 3 członków.

3. Składy orzekające, o których mowa w ust. 1 i 2, wyznacza Przewodniczący Komisji, z tym że członkiem składu orzekającego jest każdorazowo jeden przedstawiciel, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dwóch przedstawicieli zawodu fizjoterapeuty.

Art. 106. Członkowie Komisji w zakresie orzekania podlegają przepisom powszechnie obowiązującego prawa i nie są związani rozstrzygnięciami innych organów stosujących prawo, z wyjątkiem prawomocnego orzeczenia sądu.

Art. 107. 1. Komisja umarza postępowanie w przypadku:

- 1) stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wymienionych w art. 94 ust. 1 pkt 3–6;
- 2) gdy osoba obwiniona w chwili popełnienia czynu była niepoczytalna.

2. W przypadku ujawnienia okoliczności wymienionych w art. 94 ust. 1 pkt 1 i 2 Komisja wydaje orzeczenie uniewinniające osobę obwinioną.

Art. 108. 1. Komisja może orzec następujące kary:

- 1) upomnienie;
- 2) nagane;
- 3) karę pieniężną;
- 4) zakaz pełnienia funkcji kierowniczych w podmiotach leczniczych na okres od 1 roku do 5 lat;
- 5) ograniczenie zakresu czynności w wykonywaniu zawodu na okres od 6 miesięcy do 2 lat;
- 6) zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 1 roku do 5 lat;
- 7) pozbawienie prawa wykonywania zawodu.

2. Komisja, orzekając karę przewidzianą w ust. 1 pkt 5 albo 6, może dodatkowo orzec karę wymienioną w ust. 1 pkt 4.

Art. 109. 1. W przypadku orzeczenia kar przewidzianych w art. 108 ust. 1 pkt 4–7 Komisja może zarządzić opublikowanie orzeczenia.

2. W przypadku obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej wykonujących tymczasowo i okazjonalnie zawód fizjoterapeuty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Komisja orzeka kary, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 1–3.”;

40) w art. 110 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Karę pieniężną orzeka się samoistnie lub obok kar wymienionych w art. 108 ust. 1 pkt 4–6.”;

41) art. 111 otrzymuje brzmienie:

„Art. 111. Orzekając karę ograniczenia zakresu czynności w wykonywaniu zawodu, Komisja określa szczegółowo czynności, których fizjoterapeuta nie może wykonywać.”;

42) art. 113–116 otrzymują brzmienie:

„Art. 113. 1. Ogłoszenie orzeczenia Komisji jest jawne.

2. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego przytacza ustnie jego główne motywy.

3. Przewodniczący składu orzekającego może wyłączyć jawność ogłoszenia głównych motywów orzeczenia w razie zaistnienia przesłanek określonych w art. 104 ust. 2.

Art. 114. 1. Orzeczenie Komisji zawiera:

- 1) oznaczenie Komisji, która go wydała oraz imiona i nazwiska członków Komisji, Rzecznika i protokolanta;
- 2) datę oraz miejsce rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia;
- 3) imię, nazwisko oraz numer prawa wykonywania zawodu osoby obwinionej;
- 4) przytoczenie opisu i kwalifikacji prawnej czynu, którego popełnienie Rzecznik zarzucił osobie obwinionej;
- 5) rozstrzygnięcie Komisji w przedmiocie postępowania;
- 6) postanowienie o kosztach postępowania;
- 7) rozstrzygnięcie dotyczące kary, a w razie potrzeby - co do zaliczenia na jej poczet tymczasowego zawieszenia w prawie wykonywania zawodu, w przypadku orzeczenia skazującego.

2. Uzasadnienie orzeczenia zawiera:

1) wskazanie, jakie fakty Komisja uznała za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparła się dowodach i dlaczego nie uznała dowodów przeciwnych;

2) wskazanie podstawy prawnej orzeczenia;

3) przytoczenie okoliczności, które Komisja miała na względzie przy wymiarze kary.

3. Orzeczenie Komisji wraz z pisemnym uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania Komisja doręcza stronom w terminie 30 dni od dnia jego ogłoszenia.

Art. 115. 1. W przypadku ukarania osoby obwinionej ponosi ona koszty postępowania, chyba że Komisja postanowi inaczej.

2. W przypadku uniewinnienia osoby obwinionej lub umorzenia postępowania koszty postępowania ponosi minister właściwy do spraw zdrowia.

3. Zwrot kosztów postępowania przez osobę obwinioną stanowi dochód budżetu państwa.

4. Osobie obwinionej przysługuje zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

5. Zażalenie wnosi się do Komisji, która wydała orzeczenie.

Art. 116. 1. Od orzeczenia Komisji osobie obwinionej i Rzecznikowi przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Komisję.

2. W składzie orzekającym Komisji rozpatrującym ponownie sprawę nie mogą uczestniczyć osoby uczestniczące w wydaniu zaskarżonego orzeczenia.

3. Od orzeczenia Komisji, o którym mowa w ust. 1, osobie obwinionej oraz Rzecznikowi przysługuje w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu okręgowego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych.

4. Do rozpoznania odwołania, o którym mowa w ust. 3, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.²⁾) o apelacji. Od orzeczenia sądu okręgowego kasacja nie przysługuje.”;

43) uchyla się art. 117–128;

44) art. 129 i art. 130 otrzymują brzmienie:

„Art. 129. Orzeczenie Komisja doręcza ukaranemu, Rzecznikowi oraz ministrowi właściwemu do spraw zdrowia w terminie 7 dni od dnia jego uprawomocnienia.

Art. 130. Prawomocne ukaranie karami wymienionymi w art. 108 ust. 1 pkt 6 i 7 stanowi podstawę do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika albo umowy cywilnoprawnej, na podstawie której fizjoterapeuta wykonuje zawód.”;

45) w art. 132 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister do spraw zdrowia prowadzi rejestr ukaranych fizjoterapeutów, w którym dokonuje się wpisu o ukaraniu. Rejestr jest jawny dla osób, które wykazą interes prawny.”;

46) w art. 133 w ust. 1:

a) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) 3 lat od dnia wykonania orzeczenia o ukaraniu karami wymienionymi w art. 108 ust. 1 pkt 3–5,

4) 5 lat od dnia wykonania orzeczenia o ukaraniu karą wymienioną w art. 108 ust. 1 pkt 6”,

b) uchyla się pkt 5;

47) w art. 134 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia:”;

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585, 1626, 1741 i 1924, z 2015 r. poz. 2, 4, 218, 539, 978, 1062, 1137, 1199, 1311, 1418, 1419, 1505, 1527, 1567, 1587, 1595, 1634, 1635, 1830 i 1854 oraz z 2016 r. poz. 195.

48) po art. 134 dodaje się art. 134a–134e w brzmieniu:

„Art. 134a. 1. Rzecznika powołuje minister właściwy do spraw zdrowia spośród osób zatrudnionych w obsługującym go urzędzie na 4-letnią kadencję. Zastępców Rzecznika powołuje minister właściwy do spraw zdrowia na wniosek Rzecznika.

2. Rzecznikiem oraz jego zastępcą może być osoba niekarana za przestępstwo umyślne lub z tytułu odpowiedzialności dyscyplinarnej bądź zawodowej, dająca rękojmię należytego wykonywania tej funkcji, oraz która:

- 1) posiada uprawnienia radcy prawnego, lub posiada ukończoną aplikację sądową, prokuratorską, adwokacką lub notarialną, albo
- 2) zajmowała stanowisko sędziego sądu powszechnego lub sądu administracyjnego.

3. Kadencja Rzecznika rozpoczyna się w dniu jego powołania.

4. Ta sama osoba nie może być Rzecznikiem dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia odwołuje Rzecznika przed upływem kadencji w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji;
- 2) niewypełniania obowiązków na skutek długotrwałej choroby trwającej ponad 6 miesięcy, stwierdzonej orzeczeniem lekarskim;
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne lub prawomocnego ukarania z tytułu odpowiedzialności dyscyplinarnej bądź zawodowej.

6. Kadencja Rzecznika wygasa w przypadku jego śmierci.

7. Zastępcy Rzecznika działają w imieniu i na rzecz Rzecznika.

8. Zastępcy Rzecznika w przypadku odwołania Rzecznika przed upływem kadencji albo wygaśnięcia jego kadencji wykonują prawa i obowiązki Rzecznika.

9. Przepisy ust. 5 stosuje się odpowiednio do zastępców Rzecznika.

10. Rzecznikowi i jego zastępcom za rozpoznanie sprawy naruszenia przepisów o wykonywaniu zawodu fizjoterapeuty zakończonej wydaniem orzeczenia przysługuje wynagrodzenie w wysokości nie wyższej niż 20 % minimalnego wynagrodzenia określonego na podstawie art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008).

11. Wydatki związane z działalnością Rzecznika i jego zastępców są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

Art. 134b. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, organizację pracy Rzecznika i jego zastępców oraz wysokość ich wynagrodzenia, kierując się potrzebą zapewnienia rzetelności i sprawności pracy Rzecznika i jego zastępców oraz

uwzględniając nakład pracy Rzecznika i jego zastępców wynikający z prowadzenia postępowań wyjaśniających oraz występowania przed Komisją w sprawach odpowiedzialności zawodowej.

Art. 134c. 1. W sprawach odpowiedzialności zawodowej orzeka Komisja.

2. Komisja składa się z 5 członków, w tym Przewodniczącego Komisji, powoływanych przez ministra właściwego do spraw zdrowia na 4-letnią kadencję.

3. W skład Komisji wchodzi 3 przedstawicieli osób wykonujących zawód fizjoterapeuty i 2 przedstawicieli ministra właściwego do spraw zdrowia.

4. Członkiem Komisji, przedstawicielem osób wykonujących zawód fizjoterapeuty, może zostać osoba uprawniona do wykonywania tego zawodu, posiadająca co najmniej 5-letnie doświadczenie w jego wykonywaniu, niekarana z tytułu odpowiedzialności dyscyplinarnej bądź zawodowej, dająca rękojmię należytego wykonywania tej funkcji.

5. Członkiem Komisji – przedstawicielem ministra właściwego do spraw zdrowia - może zostać osoba niekarana za przestępstwo umyślne lub z tytułu odpowiedzialności dyscyplinarnej bądź zawodowej, posiadająca co najmniej 5-letni staż pracy, w tym co najmniej 2 lata doświadczenia w pracy na stanowisku związanym z prowadzeniem spraw w zakresie fizjoterapii, dająca rękojmię należytego wykonywania tej funkcji.

6. Przewodniczącym Komisji może zostać osoba posiadająca uprawnienia radcy prawnego albo ukończoną aplikację sądową, prokuratorską, adwokacką lub notarialną.

Art. 134d. 1. Na czas wykonywania zadań w Komisji jej członkom przysługuje zwolnienie od pracy zawodowej.

2. Członkom Komisji przysługuje wynagrodzenie za rozpoznanie sprawy naruszenia przepisów o wykonywaniu zawodu medycznego zakończonej wydaniem orzeczenia w wysokości nie wyższej niż 15 % minimalnego wynagrodzenia określone na podstawie art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach dotyczących należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

3. Wydatki związane z działalnością Komisji są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

Art. 134e. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, tryb powoływania i odwoływania członków Komisji, organizację i tryb pracy Komisji oraz wysokość wynagrodzenia jej członków, kierując się potrzebą zapewnienia rzetelności i

sprawności działania Komisji oraz uwzględniając nakład pracy członków Komisji wynikający z orzekania w sprawach odpowiedzialności zawodowej.”;

49) w art. 141 uchyla się pkt 2 i 3;

50) po art. 141 dodaje się art. 141a w brzmieniu:

„Art. 141a. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.³⁾) w art. 9b dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, standardy kształcenia na kierunku fizjoterapia, uwzględniając wymogi dotyczące kształcenia i szkolenia przygotowujące do wykonywania zawodu fizjoterapeuty.”;

51) art. 142 otrzymuje brzmienie:

„Art. 142. W ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2015 r. poz. 636, z późn. zm.⁴⁾) w art. 3 w ust. 3:

1) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) minister właściwy do spraw zdrowia, na podstawie ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty (Dz. U. poz. 1994 oraz z 2016 r. poz. ...), w zakresie danych przetwarzanych w Krajowym Rejestrze Fizjoterapeutów oraz rejestrze osób uprawnionych do wykonywania zawodu fizjoterapeuty tymczasowo i okazjonalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

2) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, na podstawie przepisów o: zawodach lekarza i lekarza dentysty, zawodzie fizjoterapeuty, zawodach pielęgniarstwa i położnej, diagnostyce laboratoryjnej, Państwowym Ratownictwie Medycznym oraz przepisów - Prawo farmaceutyczne, w odniesieniu do danych określonych tymi przepisami;”;

52) uchyla się art. 153 i art. 154;

53) art. 156 otrzymuje brzmienie:

„Art. 156. Ustawa wchodzi w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 29 maja 2016 r.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650, z 2014 r. poz. 7, 768, 821, 1004, 1146 i 1198 z 2015 r. poz. 357, 860, 1187, 1240, 1268, 1767 i 1923 oraz z 2016 r. poz. 64.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 788, 855, 1066, 1918, 1991, 1994 i 2281.

UZASADNIENIE

Celem projektowanej ustawy jest zmiana ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty (Dz. U. poz. 1194), która wejdzie w życie w dniu 31 maja 2016 r.

Ustawa z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty reguluje kwalifikacje niezbędne do wykonywania zawodu fizjoterapeuty, uprawnienia zawodowe, zasady wykonywania zawodu fizjoterapeuty, zasady kształcenia podyplomowego fizjoterapeutów oraz zasady odpowiedzialności zawodowej fizjoterapeutów. Ustawa określa również organizację i zadania samorządu zawodowego fizjoterapeutów. Przedmiotowe regulacje mają na celu zapewnienie, iż fizjoterapeutą może być tylko osoba o odpowiedniej wiedzy i kwalifikacjach, co stanowić ma gwarancję bezpieczeństwa pacjenta, któremu udzielane są świadczenia zdrowotne.

Jednakże z uwagi na fakt, że jest to zróżnicowana pod względem poziomu kwalifikacji grupa zawodowa (technicy fizjoterapii, osoby posiadające tytuł licencjata, osoby posiadające tytuł magistra), niezbędne jest dokonanie zmian w zakresie uprawnień zawodowych fizjoterapeutów. W przedmiotowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o zawodzie fizjoterapeuty dokonano zmiany brzmienia art. 4 ust.2 poprzez dookreślenie, iż wykonywanie zawodu fizjoterapeuty polega na udzielaniu świadczeń zdrowotnych zgodnie ze wskazaniami aktualnej wiedzy medycznej i kwalifikacjami wynikającymi z poziomu wykształcenia. Ponadto uzupełniono katalog zadań zawodowych fizjoterapeuty określony w art.4 poprzez dopisanie, iż wykonywanie zawodu polega także na wdrożeniu postępowania fizjoterapeutycznego zgodnie z celem skierowania na rehabilitację leczniczą i realizowaniu zleceń lekarskich.

Jednocześnie doprecyzowano kwestię postępowania fizjoterapeutów w przypadku uzasadnionych wątpliwości odnoszących się do skierowania lub zlecenia lekarskiego (prawo domagania się od lekarza zlecającego by uzasadnił potrzebę realizacji zlecenia lekarskiego oraz możliwość odmówienia realizacji skierowania lub wykonania zlecenia lekarskiego, lub wykonania innego świadczenia zdrowotnego niezgodnego z jego sumieniem lub z zakresem kwalifikacji).

Przedmiotowy projekt dokonuje także zmiany brzmienia przepisów dotyczących prawa fizjoterapeutów do wglądu do dokumentacji medycznej pacjenta oraz do uzyskania od lekarza informacji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2016 r. poz. 186) o stanie zdrowia pacjenta, rozpoznaniu, proponowanych metodach diagnostycznych, leczniczych, rehabilitacyjnych,

zapobiegawczych i dających się przewidzieć następstwach podejmowanych działań, w zakresie niezbędnym do udzielanych przez siebie świadczeń zdrowotnych.

Ponadto doprecyzowano upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw zdrowia, który określi w drodze rozporządzenia czynności zawodowe fizjoterapeuty w ramach zadań zawodowych, które mogą być udzielane samodzielnie bez zlecenia lekarskiego i odpowiadający im poziom wykształcenia, niezbędny do ich wykonywania, kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa zdrowotnego pacjentów.

Przedmiotowy projekt ustawy zmienia także przepisy dotyczące zasad uzyskiwania prawa wykonywania zawodu fizjoterapeuty, prowadzenia rejestru i zasad odpowiedzialności zawodowej fizjoterapeutów. Zasadniczą zmianą jest usunięcie przepisów, które określają organizację i zadania samorządu zawodowego fizjoterapeutów oraz prawa i obowiązki jego członków, z uwagi iż przedmiotowa regulacja nie przewiduje powołania samorządu zawodowego dla grupy zawodowej fizjoterapeutów.

W odniesieniu do zasad uzyskiwania prawa wykonywania zawodu, zadanie to przypisane w ustawie z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty samorządowi zawodowemu, zgodnie z projektowanymi regulacjami zostaje przeniesione na wojewodę. Prawo wykonywania zawodu fizjoterapeuty będzie przyznawał albo odmawiał przyznania tego prawa, na wniosek osoby spełniającej wymagania określone w art. 13 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty, wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamieszkania tej osoby. Konsekwencją wprowadzenia powyższej zmiany jest dostosowanie i zmiana przepisów dotyczących przedmiotowego zagadnienia.

W odniesieniu do zasad wprowadzenia rejestru fizjoterapeutów, który zgodnie z ustawą z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty miał prowadzić samorząd zawodowy, zgodnie z projektem ustawy o zmianie ustawy będzie prowadzić minister właściwy do spraw zdrowia. Konsekwencją wprowadzenia powyższej zmiany jest dostosowanie i zmiana przepisów dotyczących przedmiotowego zagadnienia.

W odniesieniu do przepisów dotyczących zasad odpowiedzialności zawodowej fizjoterapeutów zadania te zostają przeniesione na ministra właściwego do spraw zdrowia, który powołuje Rzecznika i Komisje Odpowiedzialności Zawodowej.

Rzecznika powołuje minister właściwy do spraw zdrowia spośród osób zatrudnionych w obsługującym go urzędzie na 4-letnią kadencję, natomiast Zastępców Rzecznika powołuje minister właściwy do spraw zdrowia na wniosek Rzecznika. Postępowanie za naruszenie

przepisów dotyczących wykonywania zawodu będzie obejmowało postępowanie przed Komisją Odpowiedzialności Zawodowej, która orzekać będzie w składzie pięcioosobowym.

Członkowie Komisji powoływani będą przez ministra właściwego do spraw zdrowia na 4-letnią kadencję. W skład Komisji będzie wchodzić 3 przedstawicieli osób wykonujących zawód fizjoterapeuty i 2 przedstawicieli ministra właściwego do spraw zdrowia. Członkiem Komisji, przedstawicielem osób wykonujących zawód fizjoterapeuty, może zostać osoba uprawniona do wykonywania tego zawodu, posiadająca co najmniej 5-letnie doświadczenie w jego wykonywaniu, niekarana z tytułu odpowiedzialności dyscyplinarnej bądź zawodowej, dająca rękojmię należytego wykonywania tej funkcji. Natomiast członkiem Komisji – przedstawicielem ministra właściwego do spraw zdrowia - może zostać osoba niekarana za przestępstwo umyślne lub z tytułu odpowiedzialności dyscyplinarnej bądź zawodowej, posiadająca co najmniej 5-letni staż pracy, w tym co najmniej 2 lata doświadczenia w pracy na stanowisku związanym z prowadzeniem spraw w zakresie fizjoterapii, dająca rękojmię należytego wykonywania tej funkcji. Przewodniczącym Komisji może zostać osoba posiadająca uprawnienia radcy prawnego albo ukończoną aplikację sądową, prokuratorską, adwokacką lub notarialną. W konsekwencji proponowanej zmiany dostosowano i zmieniono przepisy dotyczące przedmiotowego zagadnienia.

Mając na uwadze, iż kształcenie na kierunku fizjoterapia powinno być ujednolicone proponuje się wprowadzenie do ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm) delegacji ustawowej dla Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, który w porozumieniu z Ministrem Zdrowia określi w drodze rozporządzenia standardy kształcenia na kierunku fizjoterapia. Należy podkreślić, iż określenie w drodze rozporządzenia standardów kształcenia dla jednolitych studiów na kierunku fizjoterapia zobliguje uczelnie wyższe do prowadzenia ujednoliconego kształcenia na kierunku fizjoterapia, a co z tym idzie absolwenci będą spełniali wymagania określne w ustawie z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty.

W związku z wprowadzanymi zmianami w przedmiotowej ustawie oraz koniecznością wydania aktów wykonawczych proponuje się przesunięcie terminu wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty o 3 miesiące.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Przedmiotowy projekt nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.